

Uredništvo
in upravnštvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnštvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 112.

V Ljubljani v ponedeljek, 14. julija 1884.

Tečaj I.

Volilna reforma na Angleškem.

Čudna stvar je pač politika, vrtoglava in spremenljiva, in vsak trenotek iznenadi ogleдалca z drugim nepričakovanim obrazom! Jasno se to vidi na Angleškem. Ko so se pred nekoliko mesecev čule prve vesti o dogodbah v egiptovskem Sudanu, ko je Gordonova usoda vznemirjala vsakega Angleža, izimši hladnokrvno vlado, tedaj je bilo pričakovati vsak dan, da bodo konservativci pod vodstvom lorda Salisburyja in Churchilla brez velikega truda strmoglavili svojega protivnika, starega Gladstona. Položaj v Sudanu se med tem niti za pičico ni zboljšal; Angležem ne dohaja nobena vest iz obleganega Kartuma, in vedno bolj opravičena postaje misel, da so se Mahdijeve čete že polastile tega važnega središča, ter da je zastopnik angleške velesile, Gordon, sam ujet od fanatičnih muhamedancev. In vendar je Gladstonovo stališče bolj osigurjeno nego kedaj, in naravnost smemo trditi, da bode, ako pride do novih volitev tekom tega leta, konservativna stranka izgubila še mnogo sedežev v londonskem parlamentu.

V to spremembo Gladstonovega položaja pa nikedo ni več pripomogel, nego nepredvidna in neodkrita opozicija prve komore, gosposke zbornice nasproti vprašanju volilne reforme. Našim čitateljem je znano, da sedanji prvoseđnik ministerstva v soglasji z narodovo željo namerava, izredno razširjati volilno pravo, tako da bode okolo 2 milijonov novih volilcev zadobila to pravico, kakor hitro postanejo njegovi nazori — pravokrepni zakoni. V spodnji zbornici, tako zvanem *House of commons* niti resnega ugovora ni bilo; tudi konservativna manjšina je sprevidela, da je nemogoče upirati se vedno rastoči narodni volji. V tretjem branji bil je tedaj zakonski načrt navzlic mnogoterim pomislekom vendar le sprejet jednoglasno. Drugače pa v gosposki zbornici. Tam prevaguje med onimi, ki uživajo čast kot angleški *peers* udeležiti se gosposke zbornice in katerih je dandanes po Gneistovem računu celih 512, odločno to-ristični živelj. Zastonj so bili tedaj vsi vladni

napori, zastonj so se trudili celó cerkveni dostojanstveniki, v prvi vrsti nadškof kanterburijski, v pomenljivem govoru, da bi prepričali visoko zbornico o nujni potrebi te reforme, — konservativna večina jo je pobijala z raznimi razlogi, naglašala je zlasti upijoče nedostatke gledé razdelitve volilnih okrajev in konečni izid je bil, da je gosposka zbornica s 205 glasovi zoper 146 zavrgla volilno reformo.

Vprašanje nastane, kake posledice bode imel zadnji sklep prve britanske komore? Ni nemogoče, da se bodo angleški lordi vendar še premislili, preden da stopijo v protislovje z narodom, kateri odločno zahteva preustroj volilnega zakona. Ako pa vztrajajo pri svojih prvotnih sklepih, potem se bode na Angleškem zopet osnovala velikanska agitacija med prebivalstvom, podobna oni, katera je leta 1832 pretresala Veliko Britanijo. Povsod se bodo zbirali tabori, po neštetihih ljudskih shodih stavljalne in sprejemale se bodo resolucije, ktere bode odločno zaupanje izražale vladni politiki ter izrečno obsodile nesvobodno postopanje britanskih lordov. Ta agitacija bode tako silno vplivala na jasno mnenje, da niti porazi v Sudanu ne bodo mogli omajati Gladstonove pozicije. Pod utisom teh popularnih pojavov zbral se bode parlament k novemu jesenskemu zasedanju. Da bode v spodnji zbornici liberalna večina zopet ponovila svoje sklepe, je po vsem gotovo, dvomimo pa, bode-li konservativna večina v gosposki zbornici vztrajala pri svoji opoziciji. Ako se to zgodi, potem je Gladstone prisiljen, razpustiti parlament ter narod poklicati k novim volitvam. Kedo pa bi mogel trditi, da bodo volilci pri novih izborih dementovali nazore sedanjega kabineta ter oziraje se na nedostatke v vnanji politiki zapustili ministerstvo, kateri je predložil svojemu narodu najsvobodnejšo volilno postavu, kar jih je Angleška kedaj imela v stoletni dobi svojega parlamentarnega razvoja. Trdno pričakujemo, da dobi Gladstone pri novih volitvah še bolj mnogoštevilno stranko, ki bode z nova odobrila njegovo „reformbill“, in potem bode tudi

gosposka zbornica prisiljena, ukloniti se jasno izraženi volji britanskega naroda.

A to ni vse! Uže sedaj razpravlja angleško liberalno časopisje, na čelu mu Gladstonovo glasilo „Daily News“, važno pitanje, ali sedanja sestava gosposke zbornice, proizvod zgodovinskega razvoja, še ugaja dejanskim razmeram naše dobe ali ne. Da bi angleški naprednjaki kar *brevi manu* odpravili prvo komoro, ravna se po radikalnih doktrinah, ktere so vzrastle po evropejskem kontinentu vsled velike francoske revolucije in njenih nazorov o narodni suverenitěti, tega si niti misliti ne moremo. Angleži so trezno-praktičen narod in dobro uvidevajo ono resnico, katero skorej vsi strokonjaki državnega prava poudarjajo, da je druga komora kot stalni element neobhodno potrebna nasproti vedno preminjajočim se nestalnim večinam spodnje zbornice. Uže pred 20 leti trdil je slavni modrijan českega naroda, Fran Palacky, da se po njegovem prepričanju nobena ustava ne bode mogla obdržati niti petindvajset let ne, kakor hitro se odpravi regulator ustavnega gibanja, druga zbornica. Celó tako radikalen pisatelj, kakor Stuart Mill naglašá absolutno potrebnost dveh komor. Ali v tem slučaju, ako se angleški lordi tudi nadalje trdovratno obotavljajo z raznimi prozornimi „obstrukcijami“ volilni reformi, utegne na dnevni red priti drugo vprašanje. Ugibalo se bode, ugaja li sedanje dedno pravo zastopnikov velikega plemstva do sedežev v gosposki zbornici še narodnemu duhu, ali jih bode treba nadomestiti z izvoljenimi reprezentanti.

Od razumnosti konservativnih lordov bode odvisno, v kakem smislu da se bode rešilo imenitno to vprašanje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V soboto vršile so se volitve v velikeu posestvu bukovinskem. Duhovni kapitelj v Černovicah volil je dva zastopnika; poljski

stavlja pisma na dvajsetletne, v sanjah videne sultane. Takisto delajo z jezikom gibanja, ki je časi prav mičen, kakor na primer, kadar se moški dela, da si bo z bodalom prebodel prsa, kar pomeni: Srce se mi trga. Sevėda, Evropejec zanimivih teh simbolnih pogovorov nikdar ne bo videl, menda so zdaj tudi le bolj staro izročilo, kakor živeča navada. Turki sami bi se sramovali, o njih govoriti, vemo jih le iz ust odkritosrčne turške gospė, ki jih je zaupala svoji krščanski prijateljici.

Domača obleka. Po tem potu, to je, po tacih frankovskih prijateljicah tudi izvemo, kako se Turkinje oblačijo med domačimi stenami, o oni mikavni in sijajni obleki, katera daje Turkinji nekaj knežjega dostojanstva in otročje ljubkosti. Mi je ne bodemo nikdar videli, kajti, ako bo res kedaj odpal feredže, bodo pod njim vse Turkinje uže po evropejski modi oblečene. Kolika žalost za slikarje! Kolika škoda za vse ljudi! Misli si Turkinjo, „vitko, kakor cipreso“, „gibajočo se v vseh barvah rožnih peres“ — vsaj pesniki pravijo tako — na glavi s kapico iz rudečega bar-

Listek.

Turkinje.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Znamila. V tej mešanici ne boš našel Turka ali Turkinje, ki bi si namiževala, drug drugemu nasmehljevala ali z gibljaji porazumevala. Dvorjenja, ulaganja ali galanterije *coram populo* tukaj ni, kakor je navada po naših mestih, niti onih žalomilnih stražnikov, ki hodijo pod oknom semtertjā, niti onih mučnih straž, ki hodijo tri ure daleč za sledom svojih srčnic. Ljubezen se izkazuje vsa doma, v hiši, zunaj so si celó domači tuji. Če se pa le zgodi, da na samotni cesti mlad Turčin pogleda gori na premreženo okno, za katerim sije črno očesce ali pa se lesketa bela ročica, moreš biti skoro vselej zagotavljen, da je njen zaročnik. Le zaročnikom se dopuščajo stotere otročarije kakor na primer,

pogovarjati se od daleč s cvetjem, s trakovi, z barvami obleke. V tej umetnosti znamenjskega jezika so Turkinje prave izurjenke. Imajo tisoč predmetov med cvetjem, sadjem, travo, kamenjem, perjem, katerih vsaki ima svoje dogovorjeno znamenje, ki pomeni ali pridevnik, ali glagol, ali celi stavek, tako da morejo se šopkom ali venčekom sestaviti celó pisemce ter povedati tisoč stvari se škatlico ali mošnjico, napolneno z najraznovrstnejšimi stvaricami, ki so videti, kakor bi bile slučajno skupaj. Ker se taka znamenja izrekajo v stihih, to je vsak zaročnik zmožen, v pet minutah sestaviti celó pesemco ali, kakor pravijo okolo Mozirja, golobinko ali ljubėnko. Zebčnica, kosček papirja, odrezek hruške, kosček mila, žeplenka, nekaj zlate žice, malo cimeta ali zrno popra pomeni: Dolgo časa je uže, kar gorim, kar zdihujem, kar ginem. Daj mi majhino upanje, ne zavračaj me, odgovori mi vsaj z besedico. — Razven tega more se gratjati, svetovati, opominati, poročati. Dekleta, katerim srce prvokrat zaigra, se veliko ukvarjajo, da se naučé ta znamenj jezik, ter se-

in rumunski volilci v velikem posestvu pa so sklenili kompromis, vsled katerega je bilo izvoljenih osem Rumuncev in dva Poljaka.

Dne 12. t. m. otvorila se je nova železnica Černovice-Novosjelica z veliko slavnostjo. Vse štacije bile so krasno ozaljšane in zbrano ljudstvo je novo železnico z veseljem pozdravilo. V postaji Novosjelica vdeležili so se slavnosti tudi ruski dostojanstveniki.

Hrvatski sabor završil bode danes svoje zasedanje. Pred definitivnim razpustom sestel se bode sabor še meseca avgusta, da voli regnikolarno deputacijo, katera ima poravnati diferencije obstoječe med Hrvatsko in Ogersko ter da ovrši še nekatere druge manje važne posle.

Ogerska vlada bavi se sedaj z vprašanjem o reguliranju reke Donave. Ministerstvo komunikacij izdeluje sedaj zakonsko osnovo o tem projektu; ta osnova predložila se bode v prihodnjem zasedanju državnemu zboru, in upati je, da se to tudi za Avstrijo tako zelovažno vprašanje vendar enkrat reši.

Tuje dežele.

V vladnih krogih nemškega cesarstva razpravlja se v očigled novih volitev vprašanje, je li se ima legislativna perijoda računati od dné volitve, ali od onega dné, ko se zakonodajni zbor prvokrat snide. Kakor kaže, prevladal bode nazor, da se ima perijoda računati od dné volitve.

Kakor znano, preiskuje znani potovalec Stanley pokrajine ob Gorenjem Kongu. Plemena, živeča ob obalah reke Konga, zavisna so več ali manj od neustrašivega potovalca, kateri je povel iz Evrope seboj precejšnjo četo nabornih in tudi vojaško izurjenih mož. Kakor se iz Berolina poroča, namerava nemška vlada sklicati konferenco, katera ima odločiti usodo plemen ob Kongu. Najbrž se ne bode nikomur priznalo pravo gospodstva nad temi plemeni, temveč se bode proglasila kot neka mednarodna zavezna država.

Te dni obdržavala bode konferencija za rešenje egiptovskega vprašanja svojo drugo sejo. Angleška privolila bode sicer v nekatere koncesije, no zahtevala bode, da se obresti egiptovskega državnega dolga znatno znižajo.

Iz Pariza se poroča, da je francoska vlada odločila po preteku osmih dnij precej resno akcijo započeti, ako Kitajska ne dovoli zadovoljščine. Francoska da je za vojsko s Kitajem po polnem pripravljena.

Perzijske čete udrle so te dni v turške pokrajine ter pregnale turške oblastnije. Turčija zbira svoje moči, da prežene usiljenje.

Dopisi.

Iz Kranja 13. julija. (Izv. dop.) Danes v jutro imeli so naši prostovoljni ognjegasci glavno vajo pri umetalnem Majdičevem mlinu, katero poslopje je najvišje v našem mestu. Tu imeli smo priliko opazovati, da društvo v

šuna ali posrebrene tkanine, nagnjeno malo na desno, s črnimi lasmi, prelivajočimi se po plečih, v obleki iz belega damasta, vezeni s zlatom, s širokimi, visečimi rokavi, z dolgim vlečkom, spredaj malo odprti, da se vidijo široke hlačice iz rudeče svile, ki padajo v stoterih gubah dolu na čiznice, kitajski privihane, s pasom iz zelenega atlasa okolu pasu, z dijamanti okolu vratu, v lasnih zaponah, zapestnicah, v kitah, kopčah, na kapici, na čizmicah, na vratniku srajce, na pasu, okolu čela. Lesketa se od glave do peta, kakor španske bogorodnice v stolnih cerkvah, ter počiva, zvita kakor otrok, na širokem divanu, v krogu lepih sužnic čerkeskih, arabskih, perzijskih, zamotanih kakor stare sohe v široka in ohlapna oblačila. Ali pa si misli lepo zaročnico, „belo kakor paden sneg na Olimpu“, oblečeno v jasnomodri atlas, vso pokrito z velikim zagrinjalom, izvezeno s zlato žico, sedečo na bisernati otomani, pred katero moli zaročnik, klečeč na teheranski preprogi, svojo zadnjo molitev, preden razkrije svoj biser. Ali pa si predoči milko, ki čaka svojega gospodarja, z dolzega

izvežbanji dobro napreduje in občudovali smo čile plezalce, kateri so se vrh strehe jako gibčno kretali. Želeti bi bilo, da bi se med društveniki jedinstvo, katera zdaj vlada, nikdar ne kalila, da bi k društvu še več udov pristopilo ter da bi se tudi število podpornikov kolikor možno pomnožilo.

V dan 2. avgusta udeležili se bodo tudi naši ognjegasci slavnosti, katero priredijo ognjegasci v Celovci, odpeljal se bode oddelek s svojim praktično izdelanim vozom čez Ljubelj.

Iz St. Lovrenca 12. julija. (Izv. dop.)

Dne 7. t. m. nastala je pri nas strašna nevihta. Gromelo in treskalo je, da kmalu se ne takó. Dež, semtrtja pomešan s točo, lil je, kakor bi se bil oblak vtrgal. Med tako hudo nevihto treščilo je ob 3. uri popoldne v Janez Gončovo poslopje, namreč v pod v vasi Prapreče, ter ga užgalo. Hlapec, ki je ravno pri podu bil, je padel na tla, a se zopet kmalu zavedel in vstal. Ogenj se je hitro razširil; ter je vpepelil hlev, pod, žitnico, del kozolca in okolo 110 centov sena. Škoda znaša 1104 gld. Poslopje bilo je zavarovano pri graški zavarovalnici za 1500 gld. Vsled strašnega poka se je koj mislilo, da je blizu treščilo in ljudje so takoj prihiteli gasiti. Se vé, da s prva ni bilo še zadosti gasilcev in posebno manjkalo je posode za vodó. Ko se je hlev za konje uže v nemal ter je plamen okolo po strehi švigal, ni bilo polivati s čim. V tej zadregi začne ondošnji učitelj g. Kmet gnoj po strehi in v ogenj metati in to velem je še drugim, na ta način se je ogenj omejil. To je dober pripomoček v slučajih, kadar manjka vode.

Vsa čast in hvala bodi pa gasilec, kateri so prišli z brizgalnico na pogorišče ter zabranili, da se ogenj ni dalje razširil. Povedati mi je dolžnost, da so bili možje in fantje iz Velike Loke domače fare, po katerih trudu se je ogenj pogasil. Posebno pohvalo zasluži Alojzij Šlajpah, ker je gasilce tako spretno in pogumno vodil.

Prejšnji zastopniki velikološke srenje namislili so šest gasilnic ter jih po potrebi po vaseh razdelili. Pri fari St. Lorenca pa, kjer je vendar cerkev, šola, farovž, mlin in druga poslopja, ni brizgalnice; umestno bi bilo tedaj tudi tu jedno nastaviti, saj občinska blagajnica ni prazna. Le pogumno na delo in z združenimi močmi bomo kmalu to dosegli. Če je prejšnji župan g. Janez Zupancič omislil šest brizgalnic, za kar mu gré vsa hvala, bo sedanji župan tudi še eno omislil, ako se s svojim zastopom za to potruji.

Razne vesti.

(Iz kopelišč.) V krapinske Toplice došlo je do sedaj 706 oseb, v varaždinske Toplice 1343, v cesarja Frana Josipa kopel v Trbovljah 294, v rimske Toplice 377, v Slatino 656, v Gleichenberg 2179, k vrbskemu jezeru 507, v Ischel 3912, v Gmunden 2076, v Marijino kopel 6428, v Rožnav 680, v Hall 1124, v toplice Schönau 14040 in v Karlove Vare 15781 oseb.

pota se vračajočega, v najoddaljeni sobici, oblečeno v zvavo, ljubko, gibko, da je videti kakor lepi elegantni paž. Res, izpoznal boš, da grdi preobličeni Turki, neobrite glave, v črnem vrhnjaku, imajo veliko več, kakor zaslužijo. Vender pa so te domače obleke podvržene muhavosti mode. Dame, ker nimajo nič drugega opraviti, si rade izmišljujejo novi lišp; obešajo nase vsakršno lepoticje, utikajo peresa ter vpletajo trakove v lase, pripenjajo si drago kožuhovino okolu vratu in ramen, izposojajo nekaj od vseh vshodnih oblačil, mešajo evropsko nošo s turško, na glave si devajo lasulje, barvajo si lase črno-rumenkasto rudeče, love v tem najčudnejše muhe ter tekmujejo med seboj kakor najbesnejše gizdalinke po velikih evropskih mestih. Ko bi se mogli kakošen praznik na Sladnih vodah s čarovno šibo odstraniti vsi feredži in vsa zagrinjala, gotovo bi bilo videti Turkinj oblečenih kakor azijske vladarice, druge kakor francoske lišpodelke, druge v gosposki plešavni opravi, druge kakor načipkane trgovke, branjevke, jahavke, Grkinje, Ciganke — v

(Štedljiv cesarjevič.) O pruskem cesarjeviču Henriku se poroča naslednja dogodbica: Cesarjevič obiskal je, vrniši se s prekomorskega potovanja cologični vrt v Berolinu. Služabnik, kateri je imel čuvati nek oddelek, je dobro razkazoval in si pridobil visokega gosta zadovoljstvo. Cesarjevič je segel pri odhodu v svoj žep, vzal iz njega srebrnjak, ga pomolil spremljevalcu ter dejal: „Tu imate tri marke; dajte mi dve nazaj, jedno obdržite za se.“ Služabnik je odštel drobiž, a cesarjevič je menil: „Saj ste mi dali preveč nazaj!“ In služabnik mu je še jeden pot preštel drobiž.

(Vse je pripravljeno.) Francoski prefekt brzovjavil je ministru za notranje poslove: „Vse varnostne naredbe so se ukrenile; vsak je na svojem prostoru; zdaj pričakujemo samo še kolere.“

(Adelina Patti) zavezala se je s pogodbo, da bode v bodoči sezoni zopet pela v Ameriki. „To je prav,“ meni nek nevjorski list, govoreč o tej pogodbi, „da to vemo uže sedaj, imamo torej čas, do jeseni si nekoliko prihraniti, da si bodemo mogli kupiti biljet na galerijo...“

(Pomanjkanje žensk.) Ruski „Kievlanin“ poroča iz Kieva: O okraji radimišelskem je zadnje čase pomrlo toliko žensk, da je skoraj polovica kmetov udovcev. Vsled te velike umrljivosti med ženstvom je omenjeni okraj tako razupit med sosedi, da se noče nobena deklica možiti v „okužene“ vasi, kakor jih zovejo. Zato je tam veliko pomanjkanje žensk in možje si izmišljujejo vse mogoče zvijače in sredstva, da bi privedli v samotne kočje kako nevesto. Posebno srečo je imel te dni kmet Demid Kondratenko. Na cesti je srečal tolpo delavk, ki so šle v bližnjo gubernijo dela iskat. Mož vstavi ženščine in reče: „Ali je katera med vami, ki bi hotela postati moja žena?“ — „Jaz!“ se začuje krepek glas iz srede. „Potem pa le vse z menoj na moj dom zakličje kmet; bomo takoj ženitev praznovali!“ Vse je drlo za njim in kmalu so imeli veselo svatbo. Ta nepričakovan vspeh je nepopisno razburil vse možke prebivalstvo. Vsakdo je hitel na cesto, da bi tudi srečal kaj delavk — a žalibog vse zastoj! Nobene tolpe ni bilo več; vbogi udovci in mladenči so še vedno brez zaželjenih zakonskih polovic.

(„Dobrota ni sirota.“) Gospodičina Fanny Porter opravlja poštarstvo službo v malem mesteci države Kentucky. Pred mnogimi leti prišel je k nji na pošto raztrgan in umazan mož ter jo vprašal, bi mu li ne mogla dati kaj jedila. Dobrosrčna gospodičina odvede starca v kuhinjo, dá mu kave in drugih jedil, kar je pač imela. Dejala mu je pa še ta dobra gospodičina, naj se le brez skrbi zopet pri njej oglasi, kadar ne bode imel dela in jedi. Ko se je mož nasitil, dejal je mladi dami: „Vi ste tako mladi in tako lepi, a več vredno kot to, je: Vi ste jedino človeško bitje, katero je za mnogo let prijazen z menoj govorilo. Ljudje pravijo, da sem norec, a nisem. Napišite mi svoj naslov na listek, čuli boste še o meni.“ Gospodičina izpolnila je možu željo. Starac je odšel. Pred kratkem pa je dobila Fanny Porter od sodnije naznanilo, da jo je ravno kar umrši

tako raznovrstni obleki kakor moški na mostu sultanke valide.

Stanovanja — lepih teh in bogatih muslomank so urejena po čudni in zapeljivi njihovi obleki. Sobe, opredeljene ženskam, so navadno na najlepšem mestu, od koder so lepi izgledi na polje, na morje, na velik del Carigrada. Zdolaj je vrtec, zaprt z visokimi zidovi, obraščeni z bršljinjem in češminjem, zgoraj hodnik, sobice moleče na cesto s stekli, kakor miradores španskih hiš. Znotranjost je mična. Največ je dvoranic, kitajske rogoznice in preproge pokrivajo tla po stropih je naslikano cvetje in sadje; široki divani stojé okolu sten, marmornata vodenica stoji na sredi, cvetice diše v lepih lončičih po oknih, naposled tista nedoločna a preprijetna svetloba, ki je lastna vshodni hiši, neka gojzodna svetloba, kali? nekako samostanska ali cerkvena, ki je tako blagotna, ki te sili iti po prstih, govoriti natihoma, izrekati le ponižne in sladke besede, pogovarjati se o ljubezni ali o Bogu. Ta blede svetloba, ta vrtovna dišava, to šumljanje vode, te sužnice

posebnež postavil jedino naslednico. Zapuščina iz naša več tisoč dolarjev, vrednostno zemljišče in stanovanje.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Nj. veličanstvo cesar je blagovolil podeliti vodji kaznilnice v Kopru Rudolfu Mahoriču kot priznanje za njegovo mnogoletno izborna službovanje viteški križ Fran Josipovega reda.

— (Imenovanje.) Podučitelj gospod Fran Gabršek v Zidanem Mostu imenovan je definitivnim učiteljem za drugo učiteljsko mesto na trirazredni ljudski šoli v Radečah.

— (Matura na ljubljanski gimnaziji.) Oglasilo se je 42 dijakov. Dva sta pred ustmenim izpitom odstopila. Sedem jih je prestalo skušnjo z odliko, pet je reprobiranih na jedno leto, dva na dva meseca, drugi pa so napravili izpit z dobrim vspehom, med njimi dva zvanja in jeden hospitant.

— (Zblaznel) je včeraj na Poljanski cesti črevljarski pomočnik Fran Zajec. Policija ga je odvedla v bolnico.

— (Zgubil) je minulo soboto Fran Primec, trgovec iz Bavarske, 140 glđ., katere je krojaški pomočnik Anton Dermastija našel in takoj izročil policiji, katere je novce vročila Primcu.

— (Vojne vaje.) V št. Petru se vrše zdaj vojne vaje. Tjã prišel je v Trstu garnizujoči polk Aleksander III. car ruski k manévrom; iz Gorice pa je prišel tamošnji polk princ Ljudevit Bavarski. Te manévre vodi vojaški poveljnik fml. baron Kober.

— (Trtna uš) jela se je razširjati tudi po Istri. Strokovnjaki, kateri so bili odposlani, da preiščejo napadene vinograde, so jo našli v Škofljicah in Mlaki, v piranskem okraju.

— (Čuvajte otroke!) Posestnica Lucija J. iz Pekla (v ljubljanski okolici) šla je 9. t. m. zjutraj ob 9. uri od doma na polje delat. V hiši je pri svojem devetmesečnem detetu, ki je spalo v zibelki, pustila za varuha šestletnega sinčka. Naročila mu je, da naj dobro pazi na speče dete, in ako bi se prebudilo, naj ga vzame iz zibelki. Ko je mati odšla, postalo je malemu varuhu dolg čas; šel je iz hiše in se ni več zmenil za dojenčka. Ob 11. uri prišla je mati domov in s silnim strahom zapazila, da dete visi zunaj zibelke, na traku, s katerim je bilo poprej povezano: Obupna mati je takoj vse mogoče poskusila, da bi oživila otroka, a mali revček je bil uže mrtev. Nesreča se je gotovo prigodila na ta način, da je otrok padel iz zibelki in se zamotal v trak, ki se mu je ovil krog vratu in ga zadavil.

— (Nevihita.) Poroča se nam: Dne 8. t. m. okolo polu 5. ure popoldne prišla je iz tuhinjske doline čez goro Kozjak huda nevihta, katera se je potem dalje raztegnila čez Špitalič, Belo in Motnik (v okraju kamniškem) proti Ljubljani. V vasi Špitalič in na Beli je tako lilo, da je najedenkrat nabralo se mnogo vode, katera je odnesla s seboj zemljo in kamenje. Okrajno cesto je četrto ure od Špitaliča, pred hišo Fr. Pavliča, blizu

200 korakov tako zasulo z zemljo in kamenjem, da na njej ni promet možen; okrajna cesta od Motnika do gore Kozjak pa je tudi deloma hudo poškodovana. Ta nevihta prouzročila je mnogim posestnikom veliko škodo.

— (Surovost.) Poroča se nam: Obnašanje kmetskih fantov iz gorenje in dolenje Senice ni prav na dobrem glasu, kajti večkrat pokličejo jih nekoliko k sodnji; tako moralo se je v 9. dan t. m. pred mestno delegirano sodnijo v Ljubljani zagovarjati 8 fantov zaradi prestopka proti telesni varnosti. Vender še ne mirujejo. Kajzarjev sin Fr. K. iz Dolenje Senice napal je brez povoda in kakor besen posestnika Josipa Čarmana iz iste vasi, kateri se je pripeljal z vozom pred gostilno, nič slabega sluteč. Napadovalec je bil s pestmi po Čarmanu ter ga suval z nogami; Čarman se niti braniti ni upal, ker je bilo število zbranih fantov obilo. Čarman bil je na glavi in drugod na telesu ranjen, ter nesel je tudi domov raztrgane hlače.

— (Napád.) Dne 10. t. m. je plela posestnica Uršula Taškar iz Rudnika z vdovo Marijo Korenčič vred prošó na blizu 500 korakov od Rudnika, v bližini Karlovske ceste, ležeči njivi. Proti 5. uri vračal se je Janez Drašek iz Laverce pri Rudniku nekoliko pijan iz Ljubljane domov; ko je imenovani plevici ugledal, rekel je grozeč, „da bode Taškar ubil in raztrgal“, proti njima. Uršula Taškar je zbežala čez polje proti Rudniku; Drašek pa se je približal Korenčičevi, jo prijel za roke ter jo nekaj časa držal, potem pa se je spustil za Taškarjevo ter jo podil celó do stanovanja.

— (Oblak se je utrgal.) Iz sv. Križa se poroča, da se je 7. t. m. med 3. in 4. uro popoldne vtrgal oblak nad gozdom Gadnje pri Podpeči. V dolini pod gozdom nabralo se je nagloma toliko vode, da je kaci 32 sežnjev drva in 40 vreč oglja deloma odnesla, deloma s prstjo in plavjem zasula. Drva in oglje so last avstrijskega planinskega rudokopnega društva, katero ima vsled te silne nevihte blizu 200 glđ. škode.

— (Izvoz sadja.) Spodnještajski izvaževalci sadja pripravljajo prošnje na trgovsko ministerstvo in na ravnateljstvo južne železnice, da bi dobili nižje podstavke železniške vozarine in da bi se sadje hitreje odpravljalo v Nemčijo. Če bi se tem prošnjam ugodilo, pospeševalo bi to gotovo v obili meri sadjarstvo, katero je važen faktor na južnem Štajarskem.

— (Anarhist.) Dne 11. t. m. bil je na Dunaji pred iznimnim sodiščem zatožen Ljubljčan, strugarski pomočnik Josip Stražar, da je raznašal in razširjal anarhistične proklamacije. Zatoženec pa je bil veleizdaje oproščen.

— (Telegrafni ravnatelj) v Trstu, Kottalik, imenovan je stavbenim svetnikom c. kr. poštnege in telegrafnega ravnateljstva v Trstu.

Praznovanje obletnice bivanja Njih Veličanstva cesarja v Kranjski.

V Ljubljani 13. julija.

Ves čas sem se je prebivalstvo kranjsko in osobito ljubljansko radostno spominalo lanskih ve-

hodače zlahkoma in tiho kakor sence, globoka tihota po vsej hiši, azijski hribje, obliti z modrino neba, ki jih vidiš skozi omrežke in perje in veje kovačnika, ki se širijo nad okni, zbujaajo v Evropejkah, prikrat stopivših med te stene, nekaj nepopisljivo sladkega in žalostnega. Olepšava teh soban, teh ženskih sobanic, je večinoma enostavna, priprosta, skoro ostra. Pa so tudi silno lepe, s stenami pokritimi z belim atlasom, izvezenimi s zlato žico, s stropovi iz cedrovine, s pozlačenimi omrežkami, z dragocenim pohišjem. Iz kakovosti pohišja moreš ugeniti način življenja, s čem se bavijo te izbarske prebivavke. Tu so naslonni stoli, majhini in veliki divani, stolčki, podnožčki, klopice, blazine vsakovrstne, vse mogoče žimnice in slamnice, pokrite s šali in kodrovino — vse pohišje nekam mehko in nežno, katero ti stotero pravi: „Sedi, stegni se, počivaj, spi, sanjaj.“ Tu in tam so ročna zrcalca široke patlje iz nojevega perja, od sten visé umetno udelani čibuki, po oknih so tičnice, sredi sobe kadivnice, na mizicah svirajoče ure,

vsakoršne igrače in drobnine, katere dokazujejo sto in sto otroških mušic pohajkujoče ženice, od dolzega časa pogibajoče. So tudi take hiše, v katerih ne vlada le obilje malo vrednih stvari, hiše, v katerih vlada pravi luksuz, v katerih je vsa namizna oprava iz pozlačenega srebra, posode za dišeče vode iz suhega zlata, servijete iz atlasa s zlatimi franžami, kjer se svetijo povsod dragi kamni, briljanti in drugi biseri, po jednih orodjih, po kavnih čašicah, po pipah, posodah, vrčih, predalih, podstarih, hladilih. Pa se najdejo tudi take hiše, teh je večina — v katerih se ni nič spremenilo, ki so še starodavni šatori ali tatarske kolibe, katerih vsa prtljaga ima prostora na hrbtu mezga, v katerih je vse takorekoč pripravljeno za novo potovanje v Azijo. V takih čisto moslemskih, deviško resnih hišah, se bo slišalo, ko bo udarila ura odhoda, mirna beseda gospodarja, ki poreče: „olsun, zgódi se!“

(Dalje prihodnjic.)

selih dnij, ko je bival Nj. Veličanstvo cesar v Kranjski, v Ljubljani, povsod se je sukalo pogovor o tem veselem dogodku. Izredno lepo in srčno pa se je praznoval danes v nedeljo v Ljubljani in v Vodmatu spomin na lansko navzočnost cesarjevo v Kranjski.

Za reveže zmirom skrbni ustanovitelj ljudske kuhinje, mestni blagajnik Hengthaler, je v zvezi z gospemi podporiteljicami ljudske kuhinje, na čelu njim gospa Hübschmann in pl. Fiechtlova skrbel, da je bilo prosto pogostovanih v „Ljudski kuhinji“ do 400 ljudi, med njimi 125 dijakov, 109 revežev iz mestne hiše za uboge, ostali pa mestni reveži. Prostori „Ljudske kuhinje“ so bili okinčani s podobno cesarjevo, in počastili so „Ljudsko kuhinjo“ s svojim obiskom visokorodna gospa baronica Winklerjeva, c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky, mestni župan Grasselli, mestni svetovalci Perona in Vončina in jako mnogo odličnega občinstva. Med obedom je svirala godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Gospod Hengthaler spominal se je v krepkem govoru veselega dogodka, ko je lansko leto blagovolilo Nj. Veličanstvo posretiti „Ljudsko kuhinjo“ ter dejal je, da, kakor je takrat klical radostnim srcem, tako kliče i danes: „Bog ohrani, varuj in blagoslovi Nj. Veličanstvo presvetlega cesarja in vso cesarsko rodbino!“ Godba zaigrala je cesarsko pesem in navdušeni živio- in hoch-klici so pritrdjevali naptnici gosp. Hengthalerja. Gosp. dvorni svetnik grof Chorinsky izrekel je potem gosp. Hengthalerju za njegovo patrijotično in blagodejno delovanje svoje priznanje v imeni vlade, isto tako gospem in gospodičinam podpirateljicam „Ljudske kuhinje“. V imeni revežev zahvalil se je g. Rost odboru „Ljudske kuhinje“ in zaklical živio cesarju. Vsak revež dobil je juho, meso s prikuho, kos potice in piva ali vina.

Popoldne se je slovesno odkrila v Vodmatu na hiši župana g. Bavdeka spominska plošča. Na tisoče ljudstva iz Ljubljane in okolice je hitelo proti Vodmatu, ki je bil v slavnostni namen krasno okinčan z zastavami in mlaji, pred župana gosp. Bavdeka hišo pa je stal krasen slavolok, ki je imel na eni strani napis: „Dobro došli!“ na drugi pa: „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovenca ne gane!“ Tudi hiše na sv. Petra predmestji in posilna delarnica onstran Ljubljance so bile s cesarskimi in narodnimi zastavami okinčane.

Veteransko društvo in „Sokol“ prišla sta oba v mnogobrojnem številu z zastavama in godbo po sv. Petra predmestji, kjer so jih zale Šentpeterčanke s šopki obsipale, v Vodmat. Čitalniški pevski zbor pa se je pripeljal po Ljubljanci v Vodmat. V ta namen je bilo pripravljenih pet čolnov, med njimi trije veliki, kateri so bili vsi okinčani z zelenjem, cesarskimi in narodnimi zastavami. Pevski zbor ljubljanske čitalnice prepeval je med voznjo krasno „Po jezeru“, „V boj“ itd., in na bregovih Ljubljance od Krakovega do Vodmata stalo je na tisoče občinstva, katero je pevce pozdravljalo z živio- in slava-klici, kateremu so ti veselo odzdravljali. V Vodmatu bila je hiša gosp. župana Bavdeka krasno okinčana, zakrita plošča pa obdana z dotičnimi cveticami. Pred hišo čakalo je mnogih brhkih Vodmatčank v narodni noši s pečami; držale so v rokah vence in šopke, da obdaré veterance, sokolce in pevce. Zbralo se je jako mnogo odličnega občinstva in dostojanstvenikov, med njimi c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky, deželni glavar grof Thurn, c. kr. vladni svetnik pl. Wurzbach, c. kr. okrajni glavar g. Mahkot, ces. svetnik g. Murnik, deželni odbornik g. dr. Vošnjak, deželni poslanci dr. Poklukar, dr. Dolenc, dr. Papež, župnik sv. Petra g. Hočevnar s obema gg. kaplanoma itd. Župan gosp. Bavdek pozdravi došle in se jim zahvaljuje, da so prišli v Vodmat sopraznovat veseli in častni dan. Gspdc. Bavdek pozdravi v lepem govoru došla društva, hrabre veterane, ki so zvesto služili cesarju in domovini, vrlega „Sokola“, ki povsod razteza svoje peruti, kjerkoli naj se širi narodna zavest in zvestoba do preljubljenega vladarja, in krepke pevce, ki vnamajo z milo pesmijo ljubezen do vladarja. Vsem izreka srčno zahvalo, da so počastili lepi praznik v Vodmatu s svojim prihodom in prosi, naj sprejmó v spomin dneva skromno darilo vodmatskih deklet, vence zastavam; gspdc. Bavdek pripe potem vsem zastavam vence.

C. kr. okrajni glavar gosp. Mahkot se v svojem govoru spomina veselega dogodka lanskega leta, ko je Nj. veličanstvo presvetli cesar blagovolil sprejeti na tem mestu pozdrav moščanske občine; da se ta veseli dogodek ne zabi, vzdati je dal g. župan spominsko ploščo, ki naj bi tudi potomcem svedočila o lojalnosti in udanosti prebivalstva do presvetle habsburške dinastije. Gosp. okrajni glavar izreka trdno upanje, da bodo tudi potomci se v zvestobi in udanosti do presvetlega cesarja odlikovali, kakor so se naši dedje in pradedje. Konečno zakliče: „Bog živi, Bog ohrani! našega preskrbnega, premilega vladarja Fran Jožefa I. živio!“ Zdej se odgrne spominska plošča, pevci zapoje cesarsko pesem, možnarji pokajo in iz tisoč in tisoč grl doni živio in slava cesarju.

Gospod c. kr. dvorni svetnik grof Chorinsky govoril je tako-le:

„Spoštovani gospod župan! Z veseljem sprejel sem Vaše vabilo in prav rad se udeležim domoljubnega čina, kateri se zdaj tukaj vrši.

V trajen spomin, celo deželo in verno udano prebivalstvo Kranjske osrečujočega obiska Nj. veličanstva premlostivega cesarja pohodili ste spomenik, kateri ima tudi potomcem našim pričati, kako se je radovalo prebivalstvo Kranjske navzočnosti premilega svojega vladarja.

Ta lojalni, domoljubni čin je pa velika čast Vam, spoštovani gospod župan, Vaši občini in celi deželi kranjski.

Iz čvrste kamna izsekan je spomenik, kateri se je danes odkril, on nam priča, da je ravno tako čvrsta ljubezen in zvestoba, katero goji prebivalstvo Kranjske nasproti svojemu milostivemu cesarju.“ (Navdušeni živio-klici.)

Gospod deželni glavar grof Thurn pozdravi župana:

„Gospod župan! Kakor je znano, peljali so se Nj. veličanstvo pred nekoliko dnevi skozi našo deželo. Gotovo so se takrat naš blagodušni, presvetli cesar spomnili svečanosti lanskega leta, ko smo mi Kranjci našo gorečo ljubezen in nepremagljivo vdanost do cesarja in habsburške rodovine sijajno dokazali.

Kranjska dežela se bode vedno s ponosom in veseljem spominala srečnih dni minolega leta, ko so mili vladar med nami prebivali.

Priča temu je tudi današnja slavnost, katero ste Vi, gospod župan, napravili. Svečanost, katero danes obhajamo, časti Vas, gospod župan, in Vašo občino. In kakor Vi, čuti, spominaje se slavnostnih dni tudi cela dežela in se z Vami raduje.

Pozdravljam Vas srčno gospod župan!“

Pevski zbor čitalnice zapoje potem Jenkovo „Molitev“, na kar je bil oficijalni del slavnosti, pri kateri so se govorili vsi govori v slovenskem jeziku, končan in pričela se je med petjem in godbo prosta zabava na vrtu in pod kozolcem g. Bavdeka, ki je trajala do poznega večera.

Spominska plošča, katero je prav vkusno izdelal iz črnega mramorja kamnosek V. Čamer-nik, nosi v zlatih črkah naslednji napis:

Njega c. in kr. apostolsko veličanstvo
Franc Jožef I.

presvetli cesar avstrijski blagovolil je bil v 13ti dan meseca julija 1883. leta o veselem godu 600letne združbe naše kranjske dežele s preizvišeno habsburško rodovino na tem mestu prijazno sprejeti poklon čestite duhovščine sv. Petra in pozdrav moščanske občine pod načelstvom Martina Bavdeka nje župana, kateri je v spomin vesele dogodbe ta kamen postavil 1884. leta.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Reka, 14. julija. Nemški parobrod nalagajoč bencin se je v pristanišči za petrolej vnel; moštvo avstrijske eskadre ga je na visoko morje odpravilo, kjer dalje gori.

Pariz, 14. julija. Včeraj čez dan je umrlo v Toulonu 8, v Marseillu 32 oseb za kolero.

Dunaj, 13. julija. Zaradi kolere v južni Franciji je državno vojno ministerstvo odredilo, da se v tem letu ne pokličejo k vojaškim vajam vsi vojaki, kateri so na dopustu, ni rezervni vojaki, ni gažisti v rezervi, kateri bivajo v Franciji.

Reka, 13. julija. Eskadra, kateri bode imela vaje, pod poveljstvom Sterneckovim, je danes popoldne tu došla. Manevri prično se v torek zjutraj.

Pariz, 13. julija. Zbornica je jednoglasno vzprejela kredit 2 milijonov v podporo po kolero zadetim mestom, kakor tudi kredit 500 000 frankov za eventualne vsled epidemije nastale stroške. V debati se je izjavil poslanec marseillski, Clovis Huques, da so poročila o kolero v Marseillu pretirana. Kolera ni tako huda in napada samo one ljudi, kateri napačno uporabljajo sadje in vodo. Tedensko poročilo o zdravju v Parizu konstatuje 1105 mrličev proti 991 v pretečenem tednu. Pomnoženo število mrličev so otroci, kateri so umrli menj kot dve leti stari; do zdaj se ni pokazala kolera. „Temps“ konstatuje, da je včerajšnji slučaj v rue Saints Péres dogodil se vsled slabega prebavljanja. — V Lyonu je danes v jutro jedna oseba za kolero umrla.

Pariz, 13. julija. Od včeraj zvečer do danes dopoludne do 10. ure je umrlo v Toulonu 28, v Marseillu 21 oseb za kolero.

Petrograd, 13. julija. Previdnostne naredbe lanskega leta proti kolero so se ponovile.

London, 13. julija. Financijalni doposlanci konference konferirali so včeraj popoldne v Foreign Office.

London, 13. julija. „Saint James Gazette“ poroča, da je vlada dobila vest, da si je Osman Digma 60 milj od Suakima oddaljen Assis osvojil.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 14. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·50
„ „ „ „ „ srebri	81·50
Zlata renta	103·10
5% avstr. renta	95·70
Delnice narodne banke	854—
Kreditne delnice	229·80
London 10 lir sterling	121·80
20 frankovec	9·67
Cekini c. kr.	5·76
100 drž. mark	59·55

Uradni glasnik

z dné 14. julija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Logatcu za katastralno občino Bezuljak; poizvedbe v dan 23. julija; — pri c. kr. okr. sodnji v Celovci za katastralno občino Žalka Vas; poizvedbe dné 16. julija.

Tujci.

Dné 12. julija.

Pri **Maliči:** Averslino, Linsenmayer, Max, Wielinger, Riess in Handl, potovalci, z Dunaja. — Neuman, vinski trgovec, iz Pečuha. — Dr. Schwarz s soprogo iz Koprivnice. — Paulin, c. kr. žand. stražmojster, iz Bileka.

Pri **Slonu:** pl. Szilley, polkovnik, s rodbino, iz Terezinovega. — Kuh in Hostovsky, iz Dunaja. — Wlatnick, Brömer, Elmer in Mauser, tehnik, iz Gradca. — pl. Baldini iz Trsta. — Ditz, uradnik, iz Bärenhaima. — Dolenc z Slapa.

Pri **Avstr. carji:** Dr. Müller, uradnik, in Samatorčan, zasebnik, z Dunaja.

Umrli so:

Dné 12. julija. Adolf Dežman, biv. krčmarja sin, 9 dnij, Zvonarske ulice št. 7, trismus.

Dné 13. julija. Marija Breclnik, mizarska soproga, 49 l., Konjušnica št. 2, caries.

V bolnici:

Dné 10. julija. Marija Alič, gostinja, 69 l., starostno oslabilje. — Ferdinand Golob, delavski sin, 13 mes., umirajoč prinesen.

Dné 11. julija. Marija Brand, meščanska zadušinarica, 74 l., starostno oslabilje.

Tržne cene.

V Ljubljani 12. julija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 63 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; rež 5 gld. 85 kr.; ajda 6 gld. 1 kr.; proso 6 gld. 34 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja — gld. — kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld. — kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 93 kr., salo po 80 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 52 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 40 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči). 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dné 12. julija.

Dunaj: 56 86 28 63 52.
Gradec: 74 41 5 3 70.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moškina v mm
12. julija	7. zjutraj	737·38	+17·8	bzv.	mgl.	0·00
	2. pop.	736·89	+27·6	jvzh. sl.	js.	
	9. zvečer	738·15	+21·5	jzpd. sl.	»	
13. julija	7. zjutraj	740·11	+19·0	bzv.	js.	0·00
	2. pop.	738·87	+28·9	vzh. sr.	»	
	9. zvečer	739·29	+20·7	bzv.	»	

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matices Slovenske“

in sicer:

- Narodni Koledar in Letopis** „Matices Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.
Letopis „Matices Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1880. l. — — — — — 50 kr.
— za 1881. l. — — — — — 1 gld.
Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.
Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Slovenski Štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.
Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.
Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.
Telegrafija. Spisal dr. Sim. Subic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.
Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.
Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.
Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.
Dodatek (k tem delom) 20 kr.
Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.
Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.
Dr. Eth. H. Costa. S podobo. 40 kr.
Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.
Olikani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.
Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec 10 kr.
Potovanje okolo sveta v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.
Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.
Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.
Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.
Prirodnozanski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.
Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.
Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.
Geometrija za učiteljska. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.
Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.
Rudnoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.
Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg.